

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

13. De sigillo seu secreto Confess.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

per scriptum absque verbis : est tamen contra perpetuum & communem usum Ecclesie, qui fuit, ut confessio voce perageretur, quando cumque id fieri posset. Similiter non licet confiteri absenti per litteras aut nuntium saltum ordinariè, juxta Catechismum Roman. *cap. De Sacramento pœnit. & declarationem Card. ad Conc. Trid. Sess. 24. c. 6 De reform & dispensare. Navar. in Can. Quem pœnitet, De pœnit. Dist. 1. & in Manuali c. 2. n. 36. ubi plenius vide.*

§. XII.

De nullitate Confessionis.

1. Nulla est, vel ex parte pœnitentis, idque ex variis causis.
2. Vel ex parte Confessarii, ex variis similiter causis.

1. Variis modis potest contingere, ut Confessio sit nulla, sive ex parte pœnitentis sive ex parte Confessarii.

Ex parte pœnitentis primò sit nulla, ob defectum intentionis, si non intendat suscipere Sacramentum; aut suscipere quidem intendat, sed ob finem, qui est peccatum mortale, & per confitens obex absolutionis, nam veniale, non reddit iterum Sacramentum. Secundò, ex defectu attritionis vel contritionis: quò refertur defectus abstinenti à peccato. Nam peccato venia non datur, nisi correcto. *c. peccatum De R. l. in 6. can. Legatur xxii q. 2.* Estque communis sententia. Tertio ex defectu integritatis, dum scienter, sine legitima causa, vel ex crassa & culpabili negligentia, non confitetur omnia mortalia, cum circumstantiis necessariò exprimendis. Quarto, ratione excommunicationis, non ignorat: quia quatenus de illa non confitetur ei, qui potest absolvere, ponit obiecem Sacramento: nam excommunicatus, etiam minori excommunicatione, exclusus est à participatione Sacramentorum, *cap. Si celebrat sup. De Clerico excommunicato ministr. vide Nav. in d. can. Fratres De pœnit. Dist. 5. ante n. 41.*

Dixi, non ignorat: quia scius, si eam ignoret, & bona fide petat absolutionem, quia nullo jure vel ratione contrarium probatur; & rem, quæ culpa caret, in damnum vocari non convenit, *c. Sine culpa De R. l. in 6.* Quintò ex defectu diligentie sufficientis ad revocandum in memoriàm peccata commissa. Adhibenda autem est tanta diligentia, quanta judicio pru-

dentis & boni viri adhiberi debet in re magis momenti, qualis haud dubiè est salus animæ.

2. Ex parte Confessarii est nulla, primò ex defectu intentionis si non intendat absolvere. Patet ex ante dictis de intentione ministri ad Sacramentorum administrationem requisita. Secundò, ex defectu potestatis seu jurisdictionis, ut patet ex dictis ante circa definitionem Confessionis. Tertio, si ejus jurisdictio impedita sit per excommunicationem, uti in hæretico, *can. 1. §. laboret De pœnit. Dist. 6.* cui, tanquam ab Ecclesie unitate per culpam diviso, *can. Sanè xvi q. 7.* ne quidem in extrema necessitate licet confiteri, *Navar. in d. §. laboret Unde & Ermenegildus Rex maluit appetere mortem, quam communionem sacram sumere è manibus Episcopi Ariani, can. fin. xxiv. q. 1.* Vide plenius *Navar. in d. can. Labores.* Ubi notandum post Conc. Constantien. solos notorios Clericorum persecutores aut nominatim excommunicatos privati jurisdictione. Quarto, si non proferat absolutoris verba: nam in hoc judicio debet sententia ferri voce Sacerdotis, nec satis est illam scribere, uti in aliis tribunalibus, in quibus potest permistrum ferri, modo illa sit scripta à iudice & approbata. Quintò ex defectu scientie, in Confessario requisitæ: vel uti si tanta labore ignorantia, ut absolvere nesciat, vel peccata mortalia contra decem præcepta decalogi ignoret. Ubi observandum, Deum ordinariè hujusmodi defectus essentielles in ministris non supplet, nec dare gratiam extra Sacramentum, nisi contritus.

§. XIII.

De sigillo seu secreto Confessionis.

1. Sigillum Confessionis quid sit.
2. Qui ad hoc sigillum teneantur.
3. 4. 5. Teneri autem omnes jure naturali, divino positivo & Ecclesiastico.
6. Pœna revelantis Confessionem.

1. Sigillum Confessionis nihil est aliud, quam obligatio non revelandi ea, quæ audita sunt in Sacramentali Confessione; sic dictum per metaphoram, quia ut sigillum continet occultam rem obsignatam in charta vel tabula, *l. 1. §. fin. l. Si quis ex signatoribus, ff. Quomod. testam. apar.* ita hæc obligatio efficit, ne in confessione audita manifestentur.

2. Ad hoc autem sigillum servandum tenetur non solum Confessarius ipse, sed & interpres, & alius quicumque, sive vir, sive femina, sive laicus, sive Clericus, qui sive casti, sive de industria, sive directè, sive indirectè, sive mediatè, sive immediatè, confessionem alterius audiverit, quia præceptum seu obligatio huius sigilli servandi non cadit in ipsum Sacerdotem primariè, sed in ipsam scilicet confessionem, quam vetat revelari. Et ideo ad quemcumque transeat, cum hoc onere suo, nempe sigilli non revelandi, transit, *e. Ex litteris sup. De pœnit. c. Pastorale sup. De decimis & similibus.*

3. Teneturque quilibet ad servandum hoc sigillum triplici jure, naturali, divino & Ecclesiastico. Naturali, quia illud docet, non faciendum alteri, quod nollemus nobis fieri: nemo verò vellet secretum, quod alteri commisit, maxime peccata sua, occultra, manifestari alijs. Accedit, quod ex ejusmodi revelatione gravissima possent sequi mala, veluti infamia proximi, & alia; ipsaque Confessio redderetur gravissima & odiosa, ab eaque multi magis deterrerentur ac retraherentur.

De Jure divino positivo probatur, quia Christus instituens Sacramentalem Confessionem, haud dubiè etiam sigillum ejus, sine quo consistere nequit, nec fieri commodè potest, omnibusque esset exosa, instituisse censendus est, *arg. c. Præterea sup. De offic. Deleg. c. 13. De jurisdictione om. judic. l. pœnit. D. De usufructu Navar. in can. Sacerdos num. 33. De pœnit. Dist. 6.* Et hinc sequitur, à nulla potestate humana posse præcipi alicui, sub quantavis pœna, etiam excommunicationis, revelationem confessionis, vel super ejus sigillo dispensari, prout fufius probat Navar. *d. loco n. 130.*

De jure Ecclesiastico patet ex *d. can. Sacerdos c. Omnes utriusque h. 1.*

5. Nec obstat, quod in istis Juribus fiat tantum mentio sacerdotis; expressio autem unius sit exclusio alterius. *e. Nonne sup. De præsumpt. quia qui de uno dicit, de alio quidem dissimili negat, sed non de simili, can. Qualis Dist. 23. arg. e. si tibi absentis jura Gloss. De præbend. in 6.* Iam verò licet Confessarius & alii non sint quoad omnia similes, sunt tamen tales quoad obligationem seu onus secreti confessionis, ut constat ex jam dictis. Ideo verò in citatis J4

ribus fit potius mentio sacerdotis, quam alterius, quia frequentius contingit sacerdotibus potentia revelandi, quam alijs, quibus rarius confessio aperitur. Quæ autem causa frequentioris usus exprimitur, non restringunt regulam.

Non obstat etiam huic sigillo Confessionis *c. 1. h. 1. nec §. secreta sub can. Quis aliquando De pœnit. Dist. 1. cum d. c. 1. concordans, à contrario sensu; quibus probatur, pro manifestis peccatis imponendam esse pœnitentiam publicam: quia dicendum cum Navar. in *d. can. Sacerdos n. 100.* Ista jura intelligi debere de correctione exteriori, de qua multa *cap. h. 1. loquuntur; ut c. 2. e. Quod autem c. Licet 6. e. Quasi sum, c. Cum ex eo c. penult.* non autem de interiori seu Sacramentali: nisi eo casu, quo pœnitens sponte peccet, vel suscipiat talem pœnitentiam, sique expressè vel tacite consentiat in confessionis suæ publicationem ex justa aliqua causa, ut satisfaciat Deo & populo, cui scandalo fuit. Navar. *d. loco ubi in can. falsas De pœnit. Dist. 5.* ubi plenius probat, Canones Pœnitentiales, qui in sine Decreti Gratiani edit. Gregorianæ leguntur, de simili correctione exteriori intelligendos esse, dum de publica pœnitentia imponenda loquuntur.*

Denique pœna revelantis Confessionem, secundum Gregor. in *d. can. Sacerdos* est depositio & perpetua peregrinatio. Verum quia huiusmodi peregrinatio non solum Clerico, sed toti Clericorum ordini erat de decoro, *can. Diaconi Dist. 23.* ideo in *d. cap. Omnis utriusque h. 1.* temperatur, ut sit depositio & perpetua reclusio in arctum monasterium: derogat enim lex nova veteri, quatenus statuit contrarium, licet eius mentionem non faciat, *c. 1. De Constit. in 6.*

6. Ista tamen pœna non habet locum in alijs à Sacerdote, saltem in laicis, quia cum laici non sint in ordine constituti nequeunt quoque deponi ab ordine, *argument. l. Decem D. De verb. oblig. Cæterum de hac pœna revelantis confessionem vide plenius*

Lopez *ad praxin crimin. Can.*

Diaz. *cap. 113. cum alijs, quos citat.*